

SÉNAT DE BELGIQUE**BELGISCHE SENAAAT**

SESSION DE 1952-1953.

ZITTING 1952-1953.

SÉANCE DU 5 MARS 1953.

VERGADERING VAN 5 MAART 1953.

Rapport complémentaire de la Commission de la Reconstruction chargée d'examiner le projet de loi tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

Aanvullend verslag van de Commissie van Wederopbouw belast met het onderzoek van het wetsontwerp strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen in zake het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918.

Présents : MM. DE MAN, président; CORNEZ, DE HAECK, DERBAIX, FERIJN, LACROIX, Mme LEHOUCK, MM. ROELANDTS, RONSE, Maurice SERVAIS et GODIN, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Le projet de loi n° 301, tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 a été déposé sur le Bureau du Sénat le 15 mai 1952.

Ce projet qui devait demander un examen approfondi risquait de ne pas être voté avant les vacances parlementaires.

En tenant compte de cette situation, M. le Ministre Coppé soumit à la Commission un texte plus court ne concernant que les majorations de pension aux veuves, aux ascendants et aux invalides.

Ce texte est devenu la loi du 24 juillet 1952.

Devant la Commission, M. le Ministre fit valoir, au sujet de ce nouveau projet, qu'on était à la veille des vacances parlementaires et qu'il ne pouvait plus être espéré que le projet de loi n° 301, puisse encore être voté par les deux Chambres avant la clôture de la session ; que l'examen du projet n° 301 pourrait être poursuivi au cours de la session 1952-1953.

En péréquant le taux de pension aux veuves, aux ascendants et aux invalides on avait paré au plus pressé.

R. A 4456.

Voir :

Documents du Sénat :

301 (Session de 1951-1952) : Projet de loi;
427 (Session de 1951-1952) : Rapport.

Annales du Sénat :

8 et 9 juillet 1952.

Het wetsontwerp n^r 301 strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen inzake het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918 is 15 Mei 1952 bij het Bureau van de Senaat ingediend.

Dit ontwerp, dat een diepgaand onderzoek vereiste, liep gevaar niet te worden aangenomen vóór het parlementair reces.

Derhalve legde de heer Minister Coppé aan de Commissie een kortere tekst voor, die enkel betrekking had op de rentetoeslagen ten gunste van de weduwen, ascendenten en invaliden.

Die tekst is de wet van 24 Juli 1952 geworden.

In verband met dit nieuwe ontwerp deed de heer Minister in de Commissie gelden dat het parlementair reces aanstaande was en men niet meer kon verwachten dat het wetsontwerp n^r 301 nog vóór het einde van de zitting door beide Kamers zou worden goedgekeurd; dat de behandeling van het wetsontwerp n^r 301 in de loop van de zitting 1952-1953 kon worden voortgezet.

Door het bedrag der weduwen-, ascendenten- en invalidenpensioenen te verhogen heeft men in het allernoodzakelijkste voorzien.

R. A 4456.

Zie :

Gedr. Stukken van de Senaat :

301 (Zitting 1951-1952) : Wetsontwerp;
427 (Zitting 1951-1952) : Verslag.

Handelingen van de Senaat :

8 en 9 Juli 1952.

Mais la loi du 24 juillet 1952 qui avait accordé certaines majorations aux veuves, ascendants et invalides n'épuisait pas le contenu du projet n° 301.

Il importe de remarquer que dans ce projet on donne aux intéressés tous les avantages pécuniaires de la loi du 24 juillet 1952 : mais on a modifié les textes de base en manière telle que les dispositions éparses dans les lois successives sont reprises en un seul texte et ainsi le calcul des allocations est simplifié par la suppression du supplément mobile et des indemnités d'attente prévue par la loi du 1er septembre 1948.

Le projet n° 301 contient encore de nombreuses dispositions prises en faveur des victimes civiles de la guerre 1914-1918 et qui n'avaient pas été reprises par la loi du 24 juillet 1952 :

1° en vertu du projet de loi n° 301, la pension de la veuve non remariée dont le mariage est antérieur au fait dommageable est plus importante que celle prévue par la loi du 24 juillet 1952;

2° le montant des allocations prévues par le projet n° 301 est également plus élevé;

3° le projet n° 301 prévoit l'assimilation complète de la veuve remariée redevenue veuve, à la veuve non remariée;

4° en vertu du même projet, les invalides disposeront d'un nouveau délai pour se pourvoir en aggravation;

5° les allocations des victimes civiles seront exonérées des impôts directs et de toutes les taxes similaires et ne peuvent entrer en ligne de compte pour le calcul de l'impôt complémentaire.

La Commission a demandé à l'Administration quelle sera la charge que devra supporter l'Etat, tant pour la loi du 24 juillet 1952, que pour le projet n° 301.

Celle-ci estime la charge à :

9.916.680 francs pour les invalides;

11.762.000 francs pour les veuves;

4.603.500 francs pour les ascendants,

soit en tout 26.282.180 francs.

et à cette somme, il faut ajouter le coût des avantages du projet n° 301, soit 16.101.885 francs, ce qui fait un total de 42.384.065 francs.

Les articles du projet de loi ont été votés par la Commission tels qu'ils étaient proposés, sauf une légère modification au § *b* de l'article 3 où le chiffre de 8.100 francs est remplacé par 9.300 fr.

A l'alinéa *d* du § 2 du même article, il a été décidé que les revenus à prendre en considération, sont ceux afférents à l'exercice fiscal 1951 et non ceux afférents à l'exercice fiscal précédant la publication de la loi : ceci pour éviter une nouvelle revision des revenus des ascendants.

Il y a eu aussi une modification à l'article 11, § 2, sous les littéras *a* et *b* où le chiffre de 50 p. c. a été remplacé par le chiffre 30 p. c.

Met de wet van 24 Juli 1952, waarbij sommige verhogingen aan weduwen, ascendenten en invaliden werden toegekend, was het doel van het ontwerp n° 301 nochtans slechts gedeeltelijk verwezenlijkt.

Er zij opgemerkt dat dit ontwerp aan de belanghebbenden alle geldelijke voordelen van de wet van 24 Juli 1952 verleent. Maar de grondteksten werden zodanig gewijzigd, dat de opeenvolgende wetten in één enkele tekst zijn samengevat en aldus is de berekening van de uitkeringen vereenvoudigd, door het afschaffen van de veranderlijke bijslag en van de wachtvergoedingen, bepaald in de wet van 1 September 1948.

Het ontwerp n° 301 bevat nog talrijke bepalingen ten gunste van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, welke niet in de wet van 24 Juli 1952 zijn opgenomen :

1° krachtens het wetsontwerp n° 301 wordt aan de niet-hertrouwde weduwe, waarvan het huwelijk vóór het schadegeval plaats vond, een groter pensioen verleend dan bij de wet van 24 Juli 1952 is vastgesteld;

2° ook het bedrag van de bij het ontwerp n° 301 voorziene uitkeringen is hoger;

3° bij het ontwerp n° 301 wordt de hertrouwde weduwe, die opnieuw weduwe is geworden, volledig gelijkgesteld met de niet-hertrouwde weduwe;

4° krachtens ditzelfde ontwerp beschikken de invaliden over een nieuwe termijn om herziening wegens verergering aan te vragen;

5° de uitkeringen aan burgerlijke slachtoffers zijn vrij van directe en gelijkaardige belastingen; zij komen niet in aanmerking voor de berekening van de aanvullende belasting.

De Commissie heeft aan de administratie gevraagd welke lasten voor de Staat zullen voortvloeien zowel uit de wet van 24 Juli 1952 als uit het ontwerp n° 301.

De Administratie raamt deze lasten op :

9.916.680 frank voor de invaliden;

11.762.000 frank voor de weduwen;

4.603.500 frank voor de ascendenten;

of te zamen 26.282.180 frank,

en hierbij komen nog de kosten van de voordelen verstrekt door het ontwerp n° 301, d. i. 16.101.885 fr., zodat het totaal 42.384.065 frank beloopt.

De artikelen van het wetsontwerp zijn door de Commissie ongewijzigd goedgestemd, behoudens een lichte wijziging in § *b* van artikel 3, waar het cijfer 8.100 frank vervangen is door 9.300 frank.

Bij lid *d* van § 2 van het zelfde artikel is beslist, dat de inkomens over het fiscaal dienstjaar 1951 zouden in aanmerking genomen worden en niet die over het fiscaal dienstjaar dat de bekendmaking van de wet voorafgaat, dit opdat de inkomens der ascendenten niet opnieuw zouden moeten herzien worden.

Er is ook een wijziging aangebracht in artikel 11, § 2, onder de letters *a* en *b*, waar 50 t. h. vervangen is door 30 t. h.

L'article 7 du projet de loi ouvre un nouveau délai aux invalides civils dont l'invalidité est d'environ 40 p. c., pour se pourvoir en aggravation.

Si l'invalidé qui réunit les conditions requises pour se pourvoir en aggravation, introduit sa demande, son cas sera soumis à l'Office medico-légal.

L'invalidé qui est demandeur peut obtenir gain de cause s'il est constaté que son invalidité dépasse de 20 p. c. l'invalidité ancienne.

Mais, d'autre part, il risque d'être diminué s'il est constaté que son invalidité révèle une diminution d'au moins 10 % par rapport au taux de l'invalidité antérieurement recourue.

Un commissaire a demandé s'il ne serait pas plus logique d'admettre le même pourcentage d'invalidité tant pour obtenir une aggravation que pour subir une diminution.

La Commission a décidé de s'en tenir au texte proposé à l'article 7.

Un commissaire a demandé aussi si l'invalidé pouvait se faire accompagner par un médecin de son choix lors de sa comparution devant l'Office medico-légal : somme toute c'est à ce moment que se joue le sort de l'intéressé, car bien que ce soit seule la Commission qui ait voix délibérative, il n'en est pas moins vrai que celle-ci a une tendance à suivre les avis de l'Office medico-légal.

La réponse à cette question a été affirmative et cela résulte d'ailleurs de l'arrêté royal du 15 septembre 1935.

Enfin l'alinéa 2 de l'article 13 du projet, qui a subi une modification de pure forme, règle le cas suivant :

La Cour des Comptes conteste la légalité du paiement de certaines allocations aux ayants-droit des victimes civiles fusillées à Dinant, Tamines et dans d'autres endroits : comme les intéressés ont été payés, il importe de régulariser cette situation et c'est pourquoi la loi doit sortir ses effets au 1er janvier 1948 pour ces pensions.

Le projet de loi a été voté à l'unanimité.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
A. GODIN.

Le Président,
R. DE MAN.

Artikel 7 van het wetsontwerp verleent aan de burgerlijke invaliden met ten minste 40 t. h. invaliditeit een nieuwe termijn om de herziening van hun invaliditeitspercentage wegens verergering aan te vragen.

Dient de invalide, die om een herziening wegens verergering kan verzoeken, zulke aanvraag in, dan komt zijn geval voor de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst.

Hij kan voldoening krijgen, indien wordt vastgesteld dat zijn invaliditeit met meer dan 20 t. h. verergerd is.

Anderzijds loopt hij evenwel het gevaar dat zijn invaliditeitspercentage verminderd wordt, indien wordt uitgemaakt dat het hem voorheen toegekende percentage met ten minste 10 t. h. is afgenomen.

Een lid vraagt of het niet logischer ware dat, voor de vermindering, hetzelfde invaliditeitspercentage zou gelden als voor de verhoging.

Uw Commissie besliste artikel 7 ongewijzigd te handhaven.

Een ander Commissielid vroeg of de invalide zich door een geneesheer zijner keuze kon doen vergezellen bij zijn verschijning vóór de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst, aangezien toch daar over zijn lot wordt beslist; want hoewel het de Commissie is, die uitspraak doet, blijkt ze toch vaak geneigd op het advies van de Gerechtelijk-geneeskundige Dienst in te gaan.

Het antwoord op die vraag luidt bevestigend en dit vloeit trouwens voort uit het koninklijk besluit van 15 september 1935.

Ten slotte regelt het tweede lid van artikel 13 van het ontwerp, dat slechts naar de vorm gewijzigd is, het volgende :

Het Rekenhof betwistte de wettelijkheid van sommige uitkeringen aan de rechtverkrijgenden van burgerlijke slachtoffers, die te Dinant, te Tamines en elders gefusilleerd werden; aangezien de belanghebbenden echter uitbetaald zijn, moet die toestand geregulariseerd worden en dient de wet uitwerking te hebben met ingang van 1 Januari 1948.

Het wetsontwerp is eenparig goedgestemd.

Dit verslag is eenstemmig aangenomen.

De Verslaggever,
A. GODIN.

De Voorzitter,
R. DE MAN.

Projet de loi tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

—
**TEXTE PRESENTE
 PAR LA COMMISSION.**
 —

ARTICLE PREMIER.

L'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, est modifié comme suit :

1° à l'alinéa 1er, les chiffres 2.880 et 3.600 sont respectivement remplacés par les chiffres 15.552 et 19.440;

2° l'alinéa 2 est complété par la disposition suivante :

« Dans le cas d'infirmités multiples, le taux d'invalidité est attribué intégralement pour l'infirmité la plus grave, les autres taux étant calculés en proportion de la validité restante »;

3° l'alinéa 4 est complété par les mots suivants :

« les chiffres 500 et 3.600 étant toutefois respectivement remplacés par les chiffres 2.700 et 19.440 ».

ART. 2.

L'article 3 de la même loi, modifié par l'article 7 de la loi du 24 juillet 1927, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 3.

Il est accordé à la victime une majoration d'allocation annuelle par enfant âgé de moins de 18 ans.

Cette majoration est fixée à raison du degré d'invalidité sur la base d'un maximum de 1.620 fr. par enfant en cas d'incapacité totale. Elle prend fin lorsque l'enfant accomplit sa dix-huitième année.

Les enfants naturels ne sont pris en considération pour l'application de la présente loi que s'ils ont été reconnus ou si le nom de la mère est mentionné dans l'acte de naissance.

Wetsontwerp strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen in zake het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918.

—
**TEKST VOORGESTELD
 DOOR DE COMMISSIE.**
 —

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, wordt gewijzigd als volgt :

1° in de eerste alinea worden de cijfers 2.880 en 3.600 onderscheidenlijk door de cijfers 15.552 en 19.440 vervangen;

2° de tweede alinea wordt met de volgende bepaling aangevuld :

« Is er meer dan één lichaamsgebrek, dan wordt het percentage invaliditeit integraal toegekend voor het zwaarste gebrek en worden de andere percentages berekend in verhouding tot de overblijvende validiteit »;

3° de vierde alinea wordt met de volgende woorden aangevuld :

« met dien verstande echter dat de cijfers 500 en 3.600 onderscheidenlijk door de cijfers 2.700 en 19.440 vervangen worden. »

ART. 2.

Artikel 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 24 Juli 1927, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 3.

Aan de getroffenene wordt voor elk kind beneden de 18 jaar een jaarlijkse verhoging van uitkering toegekend.

Deze verhoging wordt vastgesteld naar verhouding van de invaliditeitsgraad met maximum basis van 1.620 frank per kind in geval van volledige onbekwaamheid. Zij neemt een einde wanneer het kind volle 18 jaar oud wordt.

De natuurlijke kinderen komen voor de toepassing van deze wet slechts in aanmerking indien zij erkend zijn of indien de naam van de moeder op de geboorteakte vermeld staat.

Si le bénéficiaire de la pension n'a pas la garde de l'enfant, l'allocation est payée à la personne à qui celle-ci a été confiée par décision judiciaire. »

ART. 3.

L'article 5 de la même loi, modifiée par l'arrêté royal du 14 août 1933, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 5.

§ 1er. Lorsque le fait dommageable a entraîné la mort de la victime, il est accordé :

1° a) une allocation annuelle obtenue en affectant d'un coefficient fixé par le Roi la base de 7.800 fr. : à la veuve, si le mariage est antérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre et si, avant le décès de la victime, elle n'était pas séparée de corps à la suite d'une demande formée par la victime.

Cette base est portée à 10.000 francs lorsqu'il s'agit de la veuve d'une victime dont le décès est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la présente loi.

Est assimilée à la veuve à l'alinéa précédent, la veuve d'une personne fusillée en qualité d'otage ou tuée au cours de représailles exercées par l'ennemi à l'occasion d'actions de guerre;

b) une allocation annuelle de 9.300 francs : à la veuve, si le mariage est postérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre, s'il a été contracté avant le 1er janvier 1935 et a duré un an au moins, et si, avant le décès de la victime, la veuve n'était pas séparée de corps à la suite d'une demande formée par la victime;

c) une allocation annuelle de 8.100 francs : au veuf, quand la victime était son soutien, si le mariage a été contracté avant le 1er janvier 1935 et a duré un an au moins, et si, avant le décès de la victime, le veuf n'était pas séparé de corps à la suite d'une demande formée par la victime;

d) en cas de remariage et pour la durée de celui-ci les montants des allocations prévues ci-dessus sont réduits à 1.500 francs;

2° une allocation annuelle de 1.620 francs :

a) à chaque enfant légitime ou naturel âgé de moins de dix-huit ans révolus;

b) à chaque petit-enfant âgé de moins de dix-huit ans révolus, quand la victime était leur soutien;

Indien de pensioengerechtigde niet de bewaring van het kind heeft, wordt de uitkering uitbetaald aan de persoon aan wie deze bewaring bij rechterlijke beslissing werd toevertrouwd. »

ART. 3.

Artikel 5 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 5.

§ 1. Indien het schadelijk feit de dood van de getroffene tot gevolg heeft gehad, wordt er toegerekend :

1° a) een jaarlijkse uitkering verkregen door op het basisbedrag van 7.800 frank een door de Koning bepaalde coëfficiënt toe te passen : aan de weduwe, indien het huwelijk plaats had voor de verwonding of voor de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, en indien zij vóór het overlijden van de getroffene niet van tafel en bed was gescheiden, ingevolge een aanvraag gevormd door de getroffene.

Dit basisbedrag wordt verhoogd tot 10.000 frank indien het een weduwe betreft van een getroffene wiens overlijden het gevolg is van een vaderlandlievende daad in de zin van artikel 2 van deze wet.

Met de weduwe bedoeld in vorige alinea wordt gelijkgesteld de weduwe van hem die als gijzelaar gefusilleerd werd of gedood werd tijdens het uitvoeren van represaillemaatregelen door de vijand naar aanleiding van oorlogshandelingen genomen;

b) een jaarlijkse uitkering van 9.300 frank : aan de weduwe, indien het huwelijk plaats had na de verwonding of na de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, indien het werd aangegaan vóór 1 Januari 1935 en tenminste een jaar geduurd heeft, en indien vóór het overlijden van de getroffene de weduwe niet van tafel en bed was gescheiden, ingevolge een aanvraag gevormd door de getroffene;

c) een jaarlijkse uitkering van 8.100 frank : aan de weduwnaar van wie de getroffene de steun was, indien het huwelijk werd aangegaan vóór 1 Januari 1935 en tenminste een jaar geduurd heeft, en indien vóór het overlijden van de getroffene, de weduwnaar niet van tafel en bed was gescheiden, ingevolge een aanvraag gevormd door de getroffene;

d) in geval van een nieuw huwelijk en voor de duur er van worden de bedragen der bepaalde uitkeringen tot 1.500 frank verminderd;

2° een jaarlijkse uitkering van 1.620 frank :

a) aan elk wettig of natuurlijk kind beneden de volle achttien jaar;

b) aan elk kleinkind beneden de volle achttien jaar indien de getroffene hun steun was;

3° a) une allocation annuelle de 1.460 francs :

pour le père, s'il est unique bénéficiaire;
pour le père et la mère, chacun séparément lorsqu'ils sont divorcés ou séparés judiciairement ou de fait;

pour la mère remariée ou pour celle qui, n'étant pas mariée avant le décès de la victime, a contracté mariage dans la suite;

pour chaque grand-père ou chaque grand-mère;

b) une allocation annuelle de 2.920 francs :

pour le père et la mère conjointement; en cas de décès du père, l'allocation est reversée d'office à la mère;

pour la mère veuve non remariée ou veuve après un remariage;

pour la mère non mariée, si elle est unique bénéficiaire;

pour la mère seule en cas de désistement du père;

c) ces allocations ne sont accordées qu'aux ascendants dont la victime était ou devait naturellement devenir le soutien;

d) les chiffres de 1.460 et de 2.920 tels qu'ils sont fixés aux lettres a) et b) du 3° du présent paragraphe sont respectivement portés à 4.275 et à 8.550 lorsque le bénéficiaire ou les bénéficiaires, si la pension est allouée conjointement, ne jouissent pas de revenus déterminés comme en matière d'impôts directs supérieurs à :

33.750 francs dans les communes de 30.000 habitants et plus;

27.000 francs dans les communes de 5.000 habitants et plus;

22.500 francs dans les communes de moins de 5.000 habitants.

Les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal 1951. Un nouvel examen a lieu de cinq en cinq ans.

Toutefois, si l'un des époux vient à décéder, le conjoint survivant pourra demander dans un délai d'un an à dater de ce décès, une révision immédiate de ses revenus.

Dans ce cas, la situation du conjoint survivant sera déterminée par rapport aux ressources dont il disposera normalement par suite de son veuvage et il pourra éventuellement bénéficier des montants prévus au présent littéra au 1er jour du trimestre qui suit la date de l'introduction de la demande prévue à l'alinéa précédent.

4° une allocation annuelle de 1.620 francs aux frères et sœurs n'ayant pas atteint l'âge de 16 ans révolus, quand la victime était leur soutien.

§ 2. — Les allocations seront réduites d'un quart ou de la moitié lorsqu'il résulte des faits de la cause que des facteurs étrangers, postérieurs à

3° a) een jaarlijkse uitkering van 1.460 frank :

voor de vader indien hij de enige gerechtigde is;
voor de vader en de moeder, elk afzonderlijk, wanneer zij uit de echt, van tafel en bed of feitelijk gescheiden zijn;

voor de hertrouwde moeder of voor die welke vóór het overlijden van de getroffene niet gehuwd was, maar daarna een huwelijk heeft aangegaan;
voor iedere grootvader of iedere grootmoeder;

b) een jaarlijkse uitkering van 2.920 frank :

voor de vader en de moeder samen; bij het overlijden van de vader wordt de vergoeding van ambtswege aan de moeder overgedragen;

voor de niet hertrouwde moeder weduwe of weduwe na een nieuw huwelijk;

voor de niet gehuwde moeder, indien zij de enige gerechtigde is;

voor de moeder alleen, ingeval de vader afstand doet;

c) deze uitkeringen worden slechts toegekend aan de ascendenten van wie de getroffene de steun was of natuurlijkerwijze moest worden;

d) de cijfers 1.460 en 2.920 zoals deze vastgesteld zijn onder littera's a) en b) van het 3° vandeze paragraaf worden onderscheidenlijk gebracht op 4.275 en 8.550 wanneer de gerechtigde of de gerechtigden, bij gezamenlijk toegekend pensioen, een inkomen, bepaald zoals inzake directe belastingen, genieten niet hoger dan :

33.750 frank in de gemeenten met 30.000 inwoners en meer;

27.000 frank in de gemeenten met 5.000 inwoners en meer;

22.500 frank in de gemeenten met minder dan 5.000 inwoners.

Het in aanmerking te nemen inkomen is dit over het fiscaal dienstjaar 1951. Een nieuw onderzoek geschiedt om de vijf jaar.

Indien echter één der echtgenoten overlijdt, zal de overlevende echtgenoot binnen de termijn van een jaar te beginnen van dit overlijden een onmiddellijke herziening van zijn inkomen mogen aanvragen.

De toestand van de overlevende echtgenoot moet dan bepaald worden in verband met de middelen waarover hij ten gevolge van zijn weduwschap normaal zal beschikken en hij zal eventueel de onder deze littera bepaalde bedragen mogen genieten op de eerste dag van het kwartaal volgend op de datum van het indienen der aanvraag bepaald in de vorige alinea.

4° een jaarlijkse uitkering van 1.620 frank aan de broeders en zusters beneden de volle 16 jaar, wanneer de getroffene hun steun was.

§ 2. — De uitkeringen worden met een vierde of met de helft verminderd wanneer uit de toedracht der zaak blijkt dat vreemde factoren,

l'atteinte physique résultant du fait de guerre, sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès.

La pension sera également réduite dans ces proportions lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable.

ART. 4.

L'article 12 de la même loi, modifié par la loi du 30 juillet 1934, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 12.

Les allocations, indemnités et majorations accordées en vertu de la présente loi sont personnelles et viagères. Elles sont incessibles.

Elles ne peuvent être saisies et faire l'objet de retenues que selon les quotités et circonstances ci-après :

a) à concurrence d'un cinquième en cas de débet envers l'Etat;

b) à concurrence des deux tiers, à titre de prélèvement pour frais d'entretien des personnes placées dans un hospice ou un hôpital, dans un asile ou dans une colonie d'aliénés, dans une maison de refuge ou un dépôt de mendicité, dans un établissement de défense sociale ou dans tout autre établissement de bienfaisance, lorsque les frais d'entretien sont à charge des pouvoirs publics;

c) à concurrence d'un tiers dans les circonstances prévues par les articles 203, 205 et 214 du Code civil;

d) à concurrence d'un tiers afin d'assurer l'exécution des contrats conclus avec l'Œuvre nationale des Invalides de la Guerre, conformément à la loi du 30 juin 1951 relative aux opérations de prêts à faire aux bénéficiaires de l'Œuvre nationale des Invalides de la Guerre, de l'Œuvre nationale de Orphelins, Veuves et Ascendants des Victimes de la Guerre et de l'Œuvre nationale des Anciens Combattants, Déportés et Prisonniers politiques.

En cas de concours entre plusieurs des retenues autorisées au présent article, il y a lieu à réduction proportionnelle respectant les maxima et les quotités qui y sont fixés.

En aucun cas, l'ensemble des retenues ne pourra dépasser les deux tiers des allocations, indemnités et majorations. »

ART. 5.

Les indemnités prévues aux articles 2 et 4 de la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux « amputés » de la guerre, sont affectées du multiplicateur 5,4.

ingetreden na het lichamelijk letsel veroorzaakt door het oorlogsfeit, voor een vierde of voor de helft de werkelijke oorzaken van het overlijden hebben bepaald.

Naar die verhouding wordt het pensioen eveneens verminderd wanneer de getroffen onderscheidenlijk vijftien en vijf en twintig jaar na het schadelijk feit is overleden

ART. 4.

Artikel 12 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 Juli 1934, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 12.

De uitkeringen, vergoedingen en verhogingen krachtens deze wet verleend, zijn persoonlijk en levenslang. Zij kunnen niet afgestaan worden.

Zij zijn niet vatbaar voor beslag of afhouding behalve in de volgende mate in de hiernavermelde omstandigheden :

a) tot een beloop van een vijfde in geval van schuld tegenover de Staat;

b) tot een beloop van twee derde, als afhouding voor onderhoudskosten van personen opgenomen in een godshuis of een hospitaal, in een krankzinnigengesticht of kolonie, in een toevluchtshuis of een bedelaarsgesticht, in een inrichting voor bescherming der maatschappij of in enige andere weldadigheidsinstelling wanneer de onderhoudskosten ten laste van de openbare machten komen;

c) tot een beloop van een derde in de omstandigheden bepaald bij de artikelen 203, 205 en 214 van het Burgerlijk Wetboek;

d) tot een beloop van een derde ten einde te voorzien in de uitvoering van de overeenkomsten gesloten met het Nationaal Werk der oorlogsinvaliden, overeenkomstig de wet van 30 Juni 1951 betreffende het toestaan van leningen aan de beneficianten van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden, van het Nationaal Werk van de Wezen, Weduwen en Bloedverwanten in de opgaande linie van de Oorlogsslachtoffers en van het Nationaal Werk voor Oudstrijders, Weggevoerden en Politieke Gevangenen.

In geval van samenloop van verschillende afhoudingen bij dit artikel toegelaten, worden zij evenredig verminderd met inachtneming van de daarin bepaalde maxima en bedragen.

In geen geval mag het totaal der afhoudingen twee derde van de uitkeringen, vergoedingen en verhogingen te boven gaan. »

ART. 5.

De vergoedingen bepaald bij de artikelen 2 en 4 van de wet van 5 Mei 1936 tot herziening van de aan de « Oorlogsgeamputeerden » verleende vergoedingen worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 5,4.

ART. 6.

En aucun cas, le conjoint survivant ne peut, à ce titre, cumuler des allocations dues en vertu de la présente loi, ni cumuler une allocation due en vertu de la présente loi et une pension due à raison de la loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit, ou des lois coordonnées sur les pensions militaires ou des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

Si le conjoint survivant le demande, il peut bénéficier de la situation la plus favorable.

ART. 7.

§ 1er. Les invalides civils dont le dommage est la conséquence d'un acte patriotique au sens de l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, et dont l'invalidité atteint 40 p. c. au moins, pourront, pendant une nouvelle période de deux ans à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi, introduire des demandes en aggravation d'invalidité.

L'invalidé sera soumis par l'office médico-légal à une expertise portant sur toutes les blessures et infirmités actuellement indemnisées.

Le taux d'invalidité n'est diminué que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 p. c. par rapport au taux total d'invalidité antérieurement reconnu. Si le taux total d'invalidité n'atteint plus 10 p. c., l'allocation est supprimée.

Le taux d'invalidité n'est augmenté que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 20 p. c. par rapport au taux total d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 100 p. c.

Le taux de l'invalidité est évalué conformément au Barème officiel belge des invalidités.

L'évaluation se fait séparément, conformément aux spécifications contenues dans le barème, en déduisant éventuellement de l'estimation prévue pour les troubles constatés, les taux qui, dans le même membre, fonction ou système physiologique atteint résultent de séquelles dues à des facteurs étrangers antérieurs, concomitants ou postérieurs au fait dommageable.

Les demandes en révision doivent être introduites par lettre recommandée à la poste adressée au Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, à laquelle est joint, à peine de nullité, un certificat médical circonstancié exposant la nature de l'aggravation, de la complication ou de la séquelle invoquée.

ART. 6.

In geen geval kan de overlevende echtgenoot als zodanig uitkeringen, die krachtens deze wet verschuldigd zijn, samenvoegen, evenmin kan hij, een krachtens deze wet verschuldigde uitkering samenvoegen met een pensioen verschuldigd krachtens de wet betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers 1940-1945 en hun recht-hebbenden of krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of krachtens de samen-geordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De overlevende echtgenoot kan op zijn verzoek de gunstigste regeling genieten.

ART. 7.

§ 1. De burgerlijke invaliden waarvan de schade het gevolg is van de vaderlandlievende daad in de zin van artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, en wier invaliditeit minstens 40 t. h. bedraagt, mogen gedurende een nieuwe termijn van twee jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, aanvragen om herziening van hun invaliditeitsgraad wegens verergering indienen.

De invalide zal door de gerechtelijk geneeskundige dienst onderworpen worden aan een onderzoek betreffende al de thans vergoede verwondingen en gebrekkigheden.

Het percentage invaliditeit wordt niet verminderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 t. h. blijkt met betrekking tot het voorheen erkende totale percentage invaliditeit. Indien het totale percentage invaliditeit geen 10 t.h. meer bereikt, wordt de uitkering afgeschaft.

Het percentage invaliditeit wordt niet vermeerderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van tenminste 20 t. h. blijkt met betrekking tot het totale voorheen erkende percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 100 t. h. te brengen.

Het percentage invaliditeit wordt geschat overeenkomstig de officiële Belgische schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit.

De schatting geschiedt afzonderlijk, overeenkomstig de opgaven vervat in de schaal, mits eventueel van de voor de vastgestelde stoornissen bepaalde schatting de bedragen af te trekken die voor hetzelfde lid, dezelfde functie of hetzelfde aangetaste physiologisch stelsel te wijten zijn aan de gevolgen van vreemde factoren die dagtekenen van vóór of na het schadelijk feit of daarmee gepaard gingen.

De aanvragen om herziening moeten worden ingediend bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren. waarbij op straffe van nietigheid is gevoegd een omstandig geneeskundig attest dat de aard van de verergering, de verwikkeling of de naver-schijnselen uiteenzet.

La demande en révision sort ses effets le premier jour du mois au cours duquel elle a été introduite. Toutefois, l'instance compétente peut, sur avis de l'office médico-légal, fixer une date postérieure ou déterminer une échelle progressive ou dégressive d'invalidité.

§ 2. Les invalides civils atteints de tuberculose des voies respiratoires ou d'affections oculaires pourront introduire, sans condition de délai, des demandes en aggravation des dites affections.

L'invalidé sera soumis par l'office médico-légal à une expertise portant uniquement sur ces affections.

Le taux d'invalidité n'est augmenté que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 p. c. par rapport au taux d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 100 p. c.

Les dispositions du paragraphe 1er du présent article, relatives à l'évaluation du taux de l'invalidité, l'introduction de la demande en révision et la date où celle-ci sort ses effets, sont applicables au présent paragraphe.

§ 3. Les personnes qui bénéficiaient d'une allocation pour invalidité temporaire et qui n'ont pu introduire une demande de renouvellement de cette allocation, du fait de l'application de l'article 3 de l'arrêté royal du 14 août 1933, seront soumises à un nouvel examen médical si elles en font la demande dans un délai d'un an à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi.

L'allocation n'est accordée que si l'incapacité permanente de travail, donnant lieu à indemnisation, atteint au moins 30 p. c.

Les dispositions du paragraphe 1er du présent article relatives à l'évaluation du taux de l'invalidité et la date à laquelle la demande sort ses effets sont applicables au présent paragraphe.

ART. 8.

L'article 7 de l'arrêté royal du 14 août 1933, modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages subis par les victimes civiles de la guerre, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 7.

Sans préjudice à l'accord entre la Belgique et la France concernant les victimes civiles de la guerre signé à Paris, le 7 novembre 1929 et approuvé par la loi du 7 août 1931, la qualité de belge doit exister :

a) dans le chef de la victime, au moment du fait de guerre et au moment de la décision d'octroi

De aanvraag om herziening heeft uitwerking de eerste dag der maand tijdens welke zij is ingediend. De bevoegde instantie kan echter, op advies van de gerechtelijk-geneeskundige dienst, een latere datum vaststellen of een stijgende of dalende schaal van invaliditeit bepalen.

§ 2. De burgerlijke invaliden aangetast door tuberculose der ademhalingsorganen of door oogkwalen mogen, zonder voorwaarde inzake termijn, aanvragen om vaststelling van verergering van bedoelde kwalen indienen.

De invalide zal door de gerechtelijk-geneeskundige dienst aan een onderzoek onderworpen worden betreffende deze kwalen alleen.

Het percentage invaliditeit wordt niet vermeerderd tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 t. h. blijkt met betrekking tot het voorheen erkende percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 100 t. h. te brengen.

De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel, betreffende de schatting van het percentage invaliditeit, de indiening der aanvraag om herziening en de datum waarop deze uitwerking heeft, zijn toepasselijk op deze paragraaf.

§ 3. De personen die een uitkering wegens tijdelijke invaliditeit genoten en die ingevolge de toepassing van artikel 3 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 geen aanvraag om hernieuwing van deze uitkering hebben kunnen indienen, zullen onderworpen worden aan een nieuw geneeskundig onderzoek, indien zij daartoe een aanvraag indienen binnen de termijn van een jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

De uitkering wordt slechts verleend, indien de blijvende werkonbekwaamheid, welke recht geeft op vergoeding, minstens 30 t. h. bereikt.

De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel betreffende de schatting van het percentage invaliditeit en de datum waarop de aanvraag uitwerking heeft, zijn toepasselijk op deze paragraaf.

ART. 8.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 7.

Onverminderd de Frans-Belgische overeenkomst betreffende oorlogsslachtoffers, getekend te Parijs, op 7 November 1929 en bekrachtigd bij de wet van 7 Augustus 1931, moet de hoedanigheid van Belg aanwezig zijn :

a) in hoofde van de getroffene, op het ogenblik van de oorlogshandeling en op het ogenblik der

de l'allocation, ou à celui du décès, si elle est décédée avant reconnaissance de ses droits;

b) en outre, dans le chef des ayants droit, au moment du décès de leur auteur et au moment de la décision d'octroi de l'allocation. »

ART. 9.

§ 1. L'intéressé condamné à une peine privative de liberté pour crime ou pour délit ne peut prétendre à l'allocation et est déchu de la jouissance de celle-ci, ainsi que des indemnités et majorations y afférentes :

a) pendant une durée égale à celle de la peine lorsque celle-ci est de deux ans ou plus;

b) pendant deux ans lorsque la peine est inférieure à ce temps, si l'intéressé se trouvait en état de récidive légale;

c) pendant le temps où l'intéressé ayant encouru la condamnation réside à l'étranger.

§ 2. L'octroi et le paiement de l'allocation sont tenus en suspens lorsque, sous le coup de poursuites judiciaires pour crimes ou pour délits, l'intéressé réside en pays étranger.

§ 3. Le paiement des allocations, des majorations et indemnités y afférentes, est tenu en suspens lorsque le bénéficiaire perd la nationalité belge et jusqu'au recouvrement de cette nationalité.

ART. 10.

Les allocations et indemnités d'invalidité et d'ayant droit sont assimilées aux pensions visées à l'article 29, § 4, 2° des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus; elles sont exonérées des impôts directs et de toutes taxes similaires et ne peuvent entrer en ligne de compte pour le calcul de l'impôt complémentaire personnel.

ART. 11.

§ 1. Une allocation complémentaire est accordée aux invalides civils de la guerre 1914-1918 en jouissance de l'allocation annuelle prévue par l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921.

L'allocation complémentaire est égale :

a) à 15 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsque celle-ci a été fixée à raison d'un taux d'invalidité inférieur à 30 p. c. Elle est toutefois égale à 30 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsqu'il s'agit d'un invalide dont le dommage est la conséquence d'un acte

beslissing tot toekenning van de uitkering of, indien het slachtoffer vóór de erkenning van zijn rechten is overleden, op het ogenblik van zijn overlijden;

b) bovendien in hoofde van de rechtverkrijgenden, op het ogenblik van het overlijden van hun rechtsvoorganger en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van de uitkering. »

ART. 9.

§ 1. De belanghebbende die wegens misdaad of wanbedrijf tot een vrijheidsstraf is veroordeeld kan geen aanspraak maken op enige uitkering en is vervallen van het genot van de uitkering alsmede van de er aan verbonden vergoedingen en verhogingen :

a) voor een duur gelijk aan die van de straf, wanneer deze twee jaar of meer belooft;

b) twee jaar lang, wanneer de straf van kortere duur is, indien de belanghebbende in staat van wettelijke herhaling verkeerde;

c) zolang de belanghebbende die veroordeeld is geworden in het buitenland verblijft.

§ 2. De toekenning en de uitbetaling van de uitkering worden in beraad gehouden wanneer de belanghebbende, wegens misdaden of wanbedrijven gerechtelijk vervolgd, in het buitenland verblijft.

§ 3. De betaling der uitkeringen en der er aan verbonden verhogingen en vergoedingen wordt geschorst ingeval de gerechtigde de Belgische nationaliteit verliest en dit tot het herkrijgen dezer nationaliteit.

ART. 10.

De uitkeringen en vergoedingen wegens invaliditeit en als rechtverkrijgende zijn gelijkgesteld met de pensioenen bedoeld bij artikel 29, § 4, 2°, van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen; zij zijn vrijgesteld van directe belastingen en van alle soortgelijke belastingen en mogen niet medegeteld worden voor de berekening van de aanvullende personele belastingen.

ART. 11.

§ 1. Een bijkomende toelage wordt verleend aan de burgerlijke invaliden van de oorlog 1914-1918, welke de jaarlijkse toelage genieten bepaald bij artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921.

De bijkomende toelage is gelijk :

a) aan 15 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer deze vastgesteld werd naar rato van een invaliditeitsbedrag lager dan 30 t. h. Zij is nochtans gelijk aan 30 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer het een invalide betreft wiens schade het gevolg is van

patriotique au sens de l'article 2 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921.

b) à 30 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsque le taux d'invalidité atteint au moins 30 p. c. sans excéder 59 p. c.;

c) à 55 p. c. de l'allocation d'invalidité lorsque le taux d'invalidité est de 60 p. c. et plus;

d) à 80 p. c. de l'allocation d'invalidité dans les cas suivants :

1° s'il s'agit d'un invalide, en jouissance de l'indemnité spéciale pour aide d'une tierce personne prévue par l'article 2, alinéa 4 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, dont l'allocation d'invalidité a été fixée à raison d'un taux d'invalidité de 100 p. c.;

2° s'il s'agit d'un invalide en jouissance d'une des indemnités prévues par les articles 2 et 4 de la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux « amputés » de la guerre.

§ 2. Outre l'allocation complémentaire prévue par le paragraphe 1 du présent article, les invalides civils en jouissance de l'indemnité spéciale pour aide d'une tierce personne ou d'une des indemnités prévues par la loi du 5 mai 1936 obtiennent une allocation complémentaire spéciale dont le montant est égal à 40 p. c. du montant des dites indemnités.

§ 3. Les allocations prévues par les paragraphes 1 et 2 du présent article sont payées par trimestre et conformément aux règles relatives à l'allocation d'invalidité à laquelle elles se rattachent.

ART. 12.

Sont abrogés :

1° l'article 13, alinéa 6, de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, modifié par l'article 5 de l'arrêté royal du 14 août 1933;

2° le chapitre Ier de la loi du 28 juillet 1926 relative au rajustement des allocations annuelles des victimes civiles de la guerre et de leurs ayants droit, ainsi que des pensions et allocations visées aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires, modifiée par les lois des 14 janvier 1927, 7 novembre 1928 et 23 avril 1930;

3° l'arrêté royal du 30 juin 1933 relatif au cumul d'une pension de veuve au titre militaire et d'une pension de veuve de victime civile de la guerre;

een vaderlandse handeling in de zin van artikel 2 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921.

b) aan 30 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer het invaliditeitsbedrag tenminste 30 t. h. bereikt zonder 59 t. h. te boven te gaan.

c) aan 55 t. h. van de invaliditeitstoelage wanneer het invaliditeitsbedrag 60 t. h. en meer bedraagt.

d) aan 80 t. h. van de invaliditeitstoelage in navolgende gevallen :

1° indien het een invalide betreft welke de speciale vergoeding voor hulp van een derde persoon geniet bepaald bij artikel 2, alinea 4 van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij het koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, waarvan de invaliditeitsvergoeding werd vastgesteld naar rato van een invaliditeitsbedrag van 100 t. h.

2° indien het een invalide betreft, welke een der vergoedingen geniet bepaald bij de artikels 2 en 4 van de wet van 5 Mei 1936 tot herziening der vergoedingen toegekend aan de « oorlogsgeamputeerden ».

§ 2. Behalve de bijkomende toelage bepaald bij paragraaf 1 van dit artikel, bekomen de burgerlijke invaliden welke de speciale vergoeding genieten voor hulp van een derde persoon of één der vergoedingen bepaald bij de wet van 5 Mei 1936 een speciale bijkomende toelage waarvan het bedrag gelijk is aan 40 t. h. van het bedrag van bedoelde vergoedingen.

§ 3. De toelagen bepaald bij de paragrafen 1 en 2 van dit artikel worden uitbetaald per trimester overeenkomstig de regelen betreffende de betaling der pensioenen, waaraan zij werden verbonden.

ART. 12.

Zijn opgeheven :

1° artikel 13, zesde alinea, van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 Augustus 1921, gewijzigd bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933;

2° hoofdstuk I van de wet van 28 Juli 1926 betreffende de wederaanpassing van de jaarlijkse toelagen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog en aan dezer rechthebbenden, alsmede van de pensioenen en toelagen bedoeld in titels II en III van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen, gewijzigd bij de wetten van 14 Januari 1927, 7 November 1928 en 23 April 1930;

3° het koninklijk besluit van 30 Juni 1933 betreffende het cumuleren van een op grond der hoedanigheid van oorlogsweduwe verleend pensioen met een op grond der hoedanigheid van weduwe van burgerlijk slachtoffer van de oorlog verleend pensioen;

4° l'article 8 de l'arrêté royal du 14 août 1933 modifiant et complétant les lois sur la réparation des dommages, subis par les victimes civiles de la guerre;

5° l'article 3 de l'arrêté royal n° 103 du 22 février 1935 portant revision de certaines dispositions relatives aux indemnités pour dommages aux biens et aux personnes;

6° la loi du 1er septembre 1948 accordant une indemnité d'attente sur pension à certaines veuves de la guerre 1914-1918;

7° la loi du 24 juillet 1952 tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 à l'exception du § 4 de l'article 3.

ART. 13.

La présente loi entre en vigueur le premier jour du trimestre qui suit sa publication au *Moniteur Belge*.

Toutefois l'article 3 de la présente loi, remplaçant l'article 5 de la loi sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre, coordonnée par l'arrêté royal du 19 août 1921, modifié par l'arrêté royal du 14 août 1933, sort ses effets le 1er janvier 1948 pour ce qui concerne les dispositions nouvelles du dit article 5, paragraphe 1er, 1°, a) alinéa 3.

4° artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 houdende wijziging en aanvulling van de wetten op het herstel van de door de burgerlijke oorlogsslachtoffers geleden schade;

5° artikel 3 van het koninklijk besluit n° 103 van 22 Februari 1935 houdende herziening van sommige bepalingen betreffende de vergoedingen wegens schade aan goederen en aan personen;

6° de wet van 1 September 1948 tot toekenning van een wachtvergoeding op pensioen aan sommige weduwen van de oorlog 1914-1918;

7° de wet van 24 Juli 1952 strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen inzake het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, met uitzondering van § 4 van artikel 3.

ART. 13.

Deze wet treedt in werking de eerste dag van het kwartaal volgend op de bekendmaking er van in het *Belgisch Staatsblad*.

Artikel 3 van deze wet, dat artikel 5 vervangt van de wet op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, zoals deze is samengevat bij koninklijk besluit van 19 Augustus 1921 en gewijzigd bij koninklijk besluit van 14 Augustus 1933, heeft nochtans uitwerking met ingang van 1 Januari 1948 wat betreft de nieuwe bepalingen van dat artikel 5, paragraaf 1, 1°, a), lid 3.